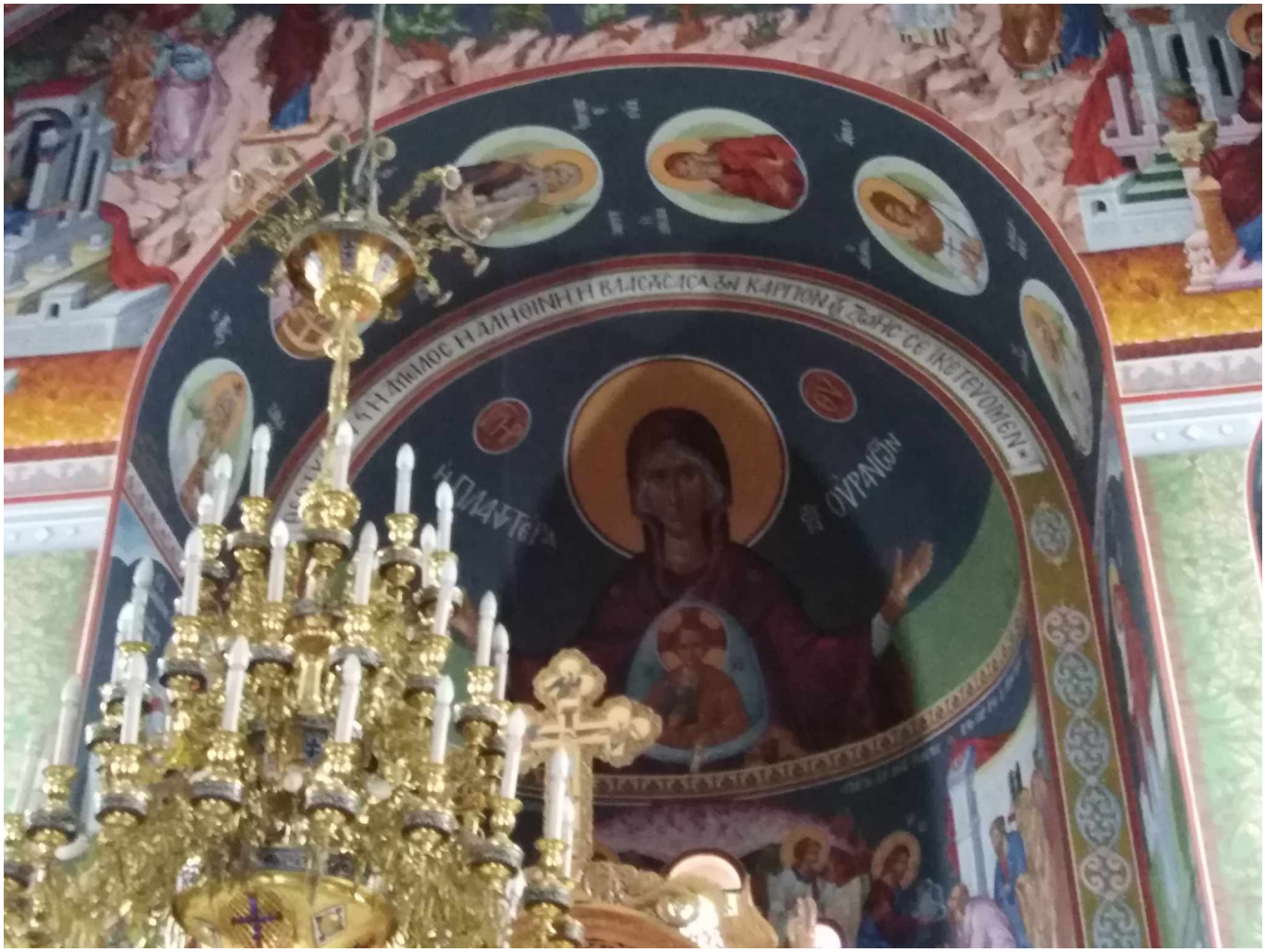
13/08/2023

Από την Κυριακή Ι΄ Ματθαίου, αποθεραπείας του δαιμονισμένου παιδιού και συνεορτής της Αγ. Ευδοκίας, στον Άγ. Γεώργιο Ζωγράφου

/ Γνώμες

Με τη συμμετοχή του φιλόχριστου λαού του Ζωγράφου, που κομίζει τόσες και τόσες ιστορικές μνήμες και διακρίνεται για το ωραίο περιβάλλον του και τον καταπράσινο χαρακτήρα του, εορτάστηκε σήμερα Κυριακή 13-8-23, στον περικαλλή και μεγαλοπρεπή ναό του Αγίου Γεωργίου Ζωγράφου, η Ι΄ Κυριακή του Ματθαίου, αποθεραπείας του δαιμονισμένου παιδιού, ανακομιδής και μεταφοράς των ιερών οστών του Αγίου Μάξιμου του Ομολογητού και της Αγίας Ευδοκίας της

βασιλίσσης.

- Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Στο πανέμορφο Ζωγράφου του οποίου η σύσταση ως Δήμος αίρει την καταγωγή του στα αρχαία χρόνια, όπου και βρισκόταν χωροταξικά ο δήμος Ποταμού, ενώ στα ελεύθερο από την οθωμανική δουλειά ελληνικό κράτος, ο Δήμος Ζωγράφου ουσιαστικά συστήθηκε από τις εκτάσεις χιλιάδων στρεμμάτων που είχε αγοράσει από τον Πασά των Αθηνών, ο διακεκριμένος για το πολυεδρικό πνευματικό και κοινωνικό του έργο ηγούμενος της μονής Πετράκη Χατζηπαρθένης Πετράκης, πρόγονος και του πρώτου Δημάρχου των Αθηναίων Ανάργυρου Πετράκη, οι οποίες εκτάσεις μετά την κληροδοσία τους στους προγόνους του Χατζηπαρθένη Πετράκη, αποτέλεσαν χωροταξικά τη σημερινή περιοχή Ζωγράφου.

Στον επιβλητικό και καλοφρόντιστο ναό έτσι του Αγίου Γεωργίου Ζωγράφου, προσήλθε ο φιλάγιος λαός της περιοχής, για να γιορτάσει την Ι΄ Κυριακή του Ματθαίου, εορτή της αποθεραπείας του δαιμονισμένου παιδιού από το Χριστό, επίσης της ανακομιδής και μεταφοράς των ιερών λειψάνων του Αγίου Μάξιμου του Ομολογητού, που λάμπρυνε το ήθος της Ορθοδοξίας με τους αγώνες και τη θυσία τους στη Ρωσία, αλλά και την ηθική μνήμη της Αγίας Ευδοκίας της αυτοκράτορας και φιλοσόφου, που μεταλαμπάδευσε το φέγγος και το θάμπος του αρχαίου

ελληνικού πολιτισμού στην Κωνσταντινούπολη, διακρίθηκε πολλαπλώς για την κοινωνική της ευποιΐα, το ανένδοτο ορθόδοξο ήθος της, αλλά και τη δημιουργία του πρώτου Πανεπιστημίου στον κόσμο του περιώνυμου «Πανδιδακτηρίου» στην Κωνσταντινούπολη, που διέθετε 13 έδρες σπουδών, στη φιλοσοφία, τη ρητορική, τη λατινική γραμματεία και άλλες τότε επιστημονικές περιοχές.

Κατά την ορθόδοξη παράδοση ο Ιησούς ευρισκόταν στη Γαλλία με τους μαθητές του, όταν τον πλησίασε μπροστά στο πλήθος ένας άνθρωπος και τον εκλιπαρούσε γονατιστός, να αποθεραπεύσει το πάσχον παιδί του, το οποίο υπέφερε ψυχικά, λέγοντάς του χαρακτηριστικά : «Κύριε, ελέησέ μου το γιο, γιατί σεληνιάζεται και υποφέρει άσχημα. Γιατί πολλές φορές πέφτει στη φωτιά και πολλές φορές στο νερό». Αφού πρωτίστως του επεσήμανε ότι είχε προστρέξει στους μαθητές του για να θεραπεύσουν το παιδί, αλλά δυστυχώς δεν τα είχαν καταφέρει. Και με την παρέμβαση του Ιησού ευθύς αμέσως το παιδί αποθεραπεύ-τηκε και απελευθερώθηκε από την ψυχική ταλαιπωρία. Οι μαθητές τότε πλησίασαν ιδιαίτερα στον Χρήστο και τον ρώτησαν γιατί αυτοί δεν είχαν κατορθώσει να αποθεραπευτούν το παιδί. Και ο Ιησούς αποκρίθηκε ότι η αιτία ήταν η ολιγοπιστία τους- που είναι και το μήνυμα της σημερινής εορτής. Λέγοντάς τους χαρακτηριστικά «Αν έχετε πίστη σαν κόκκο σιναπιού, θα πείτε στο όρος ετούτο μετακινήσου από δω εκεί. Και θα μετακινηθεί και τίποτα δεν θα είναι για σας

αδύνατο. Αλλά για να επιτευχθεί αυτό, χρειάζεται η διαρκής προσευχή και νηστεία».

Όμως πέρα από το θαύμα του Ιησού, μείζονος σημασίας είναι για τη σημερινή Κυριακή 13 Αυγούστου, η γιορτή της ηθικής μνήμης της Αγίας Ευδοκίας της αυτοκράτειρας και φιλοσόφου, μιας ενάρετης γυναίκας πέρα από τα αυτοκρατορικά της αξιώματα, που διακρίνοντα για τη σεμνότητα, τη βαθιά ευσέβεια, τον λιτό και απέριττο βίο της, έξω από τις αυτοκρα-τορικές απολαβές τις οποίες περιφρονούσε, αλλά και για το ευγενές και υψηλό όραμα της για τη διάδοση της ελληνικής παιδείας, της οποίας κατέστη και ένας σπάνιος και εμπνευ-σμένος ιμάντας μεταφοράς, από την Αθήνα στην Κωνσταντινούπολη.

Η **Αγία Ευδοκία** είχε γεννηθεί το 401 μ.Χ. στην Αθήνα και αποτέλεσε κόρη του περιώνυμου φιλοσόφου και καθηγητή της ρητορικής Λεοντίου, ενώ το αρχικό της όνομα ήταν Αθηναΐς. Οι γονείς της της παρείχαν μία πολυμερή παιδεία, που την κατέστησε κοινωνικά επιφανή, ενώ την είχε προικοδοτήσει η φύση και με μία σπάνια φυσική ομορφιά. Με τον θάνατο των γονιών της και μια δικαστική εμπλοκή με τα αδέρφια της, που προσπάθησαν να της υφαρπάξουν την περιουσία, κατέφυγε στην σεμνή αυτοκράτειρα Πουλχερία στην Κωνσταντινούπολη για να τη βοηθήσει. Η ενάρετη Πουλχερία, μετέπειτα Αγία της Ορθοδοξίας μας, για το λαμπρό χριστιανικό της ήθος, διαπιστώνοντας τον τίμιο και άξιο χαρακτήρα της, αλλά και τη σπάνια παιδεία της, της πρότεινε να την παντρέψει με τον αδερφό της Θεοδόσιο. Έτσι φόρεσε την αυτοκρατο-ρική πορφύρα και ανελίχθη στο ύπατο διοικητικό αξίωμα της αυτοκρατορίας, φού πρωτίστως βαφτίστηκε χριστιανή και αποδέχτηκε στο έπακρο το ήθος της Ορθοδοξίας.

Προέβη στη δημιουργία πλήθους ευαγών ιδρυμάτων, ναών, γηροκομείων και σχολείων, αλλά και στην ίδρυση του πρώτου παγκοσμίως πανεπιστήμιου του περίφημου «Πανδιδακτηρίου» και εδραίωσε με τις παρεμβάσεις της το ήθος της Ορθοδοξίας και την ελληνική γλώσσα σε όλη την αυτοκρατορία, σαν επίσημη γλώσσα της διοίκησης, της παιδείας και των δικαστηρίων. Το 437 μ.Χ. πάντρεψε την κόρη της Ευδοξία με τον αυτοκράτορα της δύσεως Ουαλεντιανό τον Γ΄ και κατέφυγε στους Αγίους Τόπους για να προσκυνήσει τα ιερά προσκυνήματα και να πραγματοποιήσει το μεγάλο της όνειρο. Μετά από μία οδυνηρή περιπέτεια που υπέστη από ίντριγκες και συνωμοσίες του παλατιού, κατέφυγε και πάλι το 443 στους Αγίους Τόπους, όπου και παρέμεινε εκεί μέχρι το θάνατό της. Κοιμήθηκε ειρηνικά το 460 έχοντας αποτυπώσει αδρά τον πνευματικό και φιλοσοφικό της σφραγιδόλιθο, στην ορθοδοξία, τον πολιτισμό και τα γράμματα της εποχής.

Παραθέτουμε το Απολυτίκιο της Αγίας Ευδοκίας της βασιλίσσης :

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ’ εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Χρόνια πολλά και καλό Δεκαπενταύγουστο και η άχραντος Παναγία μας την

κοίμηση της οποίας θα εορτάσουμε μεθαύριο, να σκέπει και να ευλογεί όλο τον

